

Oikeustapauskokoelma

Asia C-457/12

S

vastaan

Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel
ja

Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel
vastaan

G

(Raad van Staten (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

SEUT 20 artikla, SEUT 21 artiklan 1 kohta ja SEUT 45 artikla — Direktiivi 2004/38/EY — Oikeus liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella — Tämän oikeuden saajat — Kolmannen valtion kansalainen, joka on unionin kansalaisen perheenjäsen, oleskeluoikeus jäsenvaltiossa, jonka kansalainen unionin kansalainen on — Unionin kansalainen, joka asuu samassa jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän on — Työskentely — Säännöllinen käyminen toisessa jäsenvaltiossa

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 12.3.2014

1. *Unionin kansalaisuus — Vapaata liikkumista ja oleskelua jäsenvaltioiden alueella koskeva oikeus — Direktiivi 2004/38 — Kyseisen oikeuden saajat — Unionin kansalaisen perheenjäsenillä, jotka ovat kolmannen valtion kansalaisia, ei ole mainittua oikeutta*

(SEUT 21 artikla; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38)

2. *Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Työntekijät — Unionin kansalainen, joka asuu jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän on, alueella ja käy säännöllisesti toisessa jäsenvaltiossa työntekijänä — Perheenjäsenten oleskeluoikeus — Edellytys — Se, että oleskeluoikeuden epäminen tekee vapaata liikkuvuutta koskevan oikeuden tosiasiallisesta käytöstä vähemmän houkuttelevaa — Asian arvioimisen kuuluminen kansalliselle tuomioistuimelle*

(SEUT 45 artikla)

1. Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella annetun direktiivin 2004/38 säännöksiä on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sille, että jäsenvaltio epää oleskeluoikeuden kolmannen valtion kansalaiselta, joka on unionin kansalaisen perheenjäsen, kun unionin kansalainen on kyseisen jäsenvaltion kansalainen ja asuu tässä samassa valtiossa mutta käy säännöllisesti toisessa jäsenvaltiossa työskentelynsä yhteydessä.

Kyseisissä säännöksissä nimittäin myönnetään unionin kansalaiselle oma oleskeluoikeus ja hänen perheenjäsenilleen johdettu oleskeluoikeus vain, jos unionin kansalainen käyttää oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen asettautumalla muuhun kuin siihen jäsenvaltioon, jonka kansalainen hän on.

(ks. 34 ja 35 kohta sekä tuomiolauselma)

2. SEUT 45 artiklaa on tulkittava siten, että siinä annetaan unionin kansalaisen perheenjäsenelle, joka on kolmannen valtion kansalainen, johdettu oleskeluoikeus jäsenvaltiossa, jonka kansalainen unionin kansalainen on, kun unionin kansalainen asuu viimeksi mainitussa valtiossa mutta käy säännöllisesti toisessa jäsenvaltiossa kyseisessä määräyksessä tarkoitettuna työntekijänä ja kun oleskeluoikeuden epääminen kyseiseltä kolmannen valtion kansalaiselta tekisi työntekijällä SEUT 45 artiklan nojalla olevien oikeuksien tosiasiallisesta käytöstä vähemmän houkuttelevaa, minkä selvittäminen on kansallisen tuomioistuimen asiaana.

Tässä yhteydessä se seikka, että asianomainen kolmannen valtion kansalainen hoitaa unionin kansalaisen lasta, voi olla merkityksellinen seikka, joka kansallisen tuomioistuimen on otettava huomioon. On kuitenkin niin, että pelkästään se, että voisi näyttää toivottavalta, että lapsi olisi kolmannen valtion kansalaisen, joka on unionin kansalaisen aviopuolison sukulainen suoraan takenevassa polvessa, hoidettavana, ei sinällään riitä toteamukseen, että kyseisten oikeuksien tosiasiallisesta käytöstä voisi tulla vähemmän houkuttelevaa.

(ks. 43, 44 ja 46 kohta sekä tuomiolauselma)